

Körülöttem

*Körülöttem
rokonok, ismerősök,
e tökvirágot
nyíló hősök.*

*Otthonukban,
pompázó üresség,
konkoly módjára
nyíló vendég.*

*Nézem őket,
miként zárul rájuk
négy fallá szűkült
szigetviláguk.*

*Szívük körül,
mint védő vizesárok,
mélyülnek a candide-i
hagyományok.*

*El ne szökjön
vágyaik partja mellett,
hát kulcsra zárják
a történelmet.*

*Körülöttem
rokonok, ismerősök,
e tökvirágot
nyíló hősök.*

*Életemen
füledt vasárnapok,
unt szenvedélyek
átka dadog.*

*Azt kapja
az ember, mit kiérdelem,
azt dadogom csak:
el innen, el.*

Születésnapomra

*Bolondság hullámvasútján
sikong a kedvem.
Huszonhárom évem, hogy
kiverekedtem.*

*Szikár életem
csontból ácsolt váza
felmutatkozik.
Magány a kovácsa.*

*Sehonnan indul
és sehova sem ér,*

*ki a véghez jutva
senkiben nem él.*

*S bár rám simul a remény
szűk takarója,
szorongó kételyem
kitetszik alóla.*

*Elhullott szavaim
aki fölemeli,
sorsom kibetűzni —
lesz-e majd valaki?*

Ének

*Mi mindent hittél.
Felnőttél anyatejen.
Óreg mesékre lestél
a reggeleken,*

*s egyszer összeomlott
a kacsalábú vár,
s te párnádat tépted,
hogy nem lehetsz király.*

*Egy országot kaptál
mégis otthonul,
hogy mélyére szállj:
oda, hol gond az úr,*

*hol vergődő tömeg
él, és összezsap vele
a lehetőségnyi
gazdaság önérdéke.*

*Léted, mint dermedő vas
keményszik ott,
és e küszködésben
formált sodratott*

*summányi sors, mit élsz:
tömegnyi életre váz.
Innen a góg, erő,
ha bárki megaláz.*

SZENTJÓBY TAMÁS

Világ

*fehér falra,
vörös festékekkel, ronggyal,
nagybetűkkel,
amilyen gyorsan csak lehet,
írd fel:
VILÁNG*

Munka

*Vágj fát 30 napig.
A 30. napon ne ugorj félre.
Fenn vagy a fán.
Ingyen.*

Fogmosás

*Moss fogat.
Közben énekelj.
Figyeld a hab színét.
Amint szivárgó véredtől megszíneződik,
Nézd meg az órát,
És moss fogat énekelve tovább,
7 percig.*